

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5203/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 70/21 (2020) од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 70/21 (2020) од 25.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 70/21 (2020) од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу Прр 374/20 од 10.12.2020. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 (Ст 8/2007) исплати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 10.12.2020. године до исплате. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за износ од још 2.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 70/21 (2020) од 25.03.2021. године, у првом ставу изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба тужиоца. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и о супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примене одредаба члана 26. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/2015) и члана 1. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник РС“ бр. 38/20) којом је прописано, између осталог, да рокови за подношење тужбе у парничном поступку престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године. Како су рокови за подношење тужбе престали да теку за време ванредног стања у периоду од 15.03.2020. године до 06.05.2020. године, то се након укидања ванредног стања и престанка важења Уредбе (06.05.2020. године) рок има продужити за онолико дана за колико рок није истекао (у конкретном случају за 35 дана).

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

По члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из 1. става овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Одредбама члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1), те да ревизија није дозвољена (став 3).

Како је тужилац ревизију изјавио против правноснажног решења донетог у поступку у коме ревизија није дозвољена по посебном закону, ревизија тужиоца није дозвољена ни против решења другостепеног суда којим је укинуо пресуду и одбацио тужбу.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић